

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/129/2016
Identifikačné číslo spisu: 5113209633
Dátum vydania rozhodnutia: 20.07.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Oľga Trnková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:5113209633.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne C., s.r.o., so sídlom E., zastúpenej Advokátskou kanceláriou R., s.r.o., so sídlom E., v mene a na účet ktorej koná advokát a konateľ JUDr. O., proti žalovanej I. T., bývajúcej vo E., o neúčinnosť dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 17 C 99/2013, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 15. decembra 2015 sp.zn. 5 Co 332/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania .

Odôvodnenie

1/ Okresný súd v Žiline rozsudkom z 19. februára 2014 č.k. 17 C 99/2013-83 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neúčinnosti dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzavretej medzi jeho dlžníkom a žalovanou.

2/ Krajský súd v Žiline na odvolanie žalobkyne (v poradí druhým) rozsudkom z 15. decembra 2015 sp.zn. 5 Co 332/2015 rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil a žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal. V plnom rozsahu sa stotožnil aj s odôvodnením napadnutého rozsudku.

3/ Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala (6. apríla 2016) dovolanie žalobkyňa. Navrhla ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzovala z § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., t.j. odňatia jej možnosti konať pred súdom postupom odvolacieho súdu spočívajúcim v arbitrárnosti jeho rozhodnutia, keď sa nezaoberal a nevysporiadal s námietkami, že a/ rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci , ktoré sa prieči ustálenej judikatúre a názoru právnej teórie, b/ došlo k nesprávnym skutkovým zisteniam, c/ rozsudok súdu prvej inštancie je v nej popísanej časti arbitrárny a d/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnutý dôkaz. Dovolanie odôvodnila tiež tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci spočívajúcou v tom, že odvolací súd nevykonal ňou navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie skutkového stavu - na preukázanie vedomosti žalovanej o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa a nesprávnym právny posúdením veci.

4/ Žalovaná navrhla dovolanie zamietnuť.

5/ Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa (§ 470 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 240 ods. 1 O.s.p.) na Okresnom súde v Žiline 6. apríla 2016 skúmal jeho prípustnosť podľa Občianskeho súdneho poriadku („ďalej len O.s.p.“) účinného do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 2 O.s.p.). Bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6/ V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, t.j. rozsudku, voči ktorému prípustnosť dovolania z ustanovenia § 238 O.s.p. nemožno vyvodiť.

7/ Prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodiť ani z § 237 ods. 1 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.).

8/ Súd nebol viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nebol povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrila výlučne súdu, a nie stranám (§ 120 ods. 1 O.s.p. účinný do 30. júna 2016). Ak súd niektorý dôkaz nevykonal, mohlo to viesť nanajvýš k jeho nesprávnym skutkovým záverom, a teda v konečnom dôsledku aj k nesprávnemu rozhodnutiu, nie však k zmätočnosti rozhodnutia (pozri napr. aj rozhodnutia uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 37/1993 a pod č. 125/1999).

9/ Pokiaľ ide o námietku žalobkyne spochybňujúcu úplnosť zistenia skutkového stavu veci, či nesprávnosť skutkových zistení, treba uviesť, že v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. (účinného do 30. júna 2016) dôvodom dovolania nemohlo byť samo o sebe nesprávne skutkové zistenie. Preto sa dovolaním nebolo možné úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdom prvej inštancie a odvolacím súdom, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

10/ V prejednávanej veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a s odôvodnením jeho rozhodnutia. Preto sa podľa § 219 ods. 2 O.s.p. (účinného do 30. júna 2016) obmedzil len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku a dodal, že okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie zrozumiteľne a výstižne, aplikoval správne príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, použil ich správny výklad v spojitosti so skutkovým stavom veci.

11/ Zo spisu pritom vyplýva, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol stanoviská strán a ich argumentáciu, rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vychádzal, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil jasný, jednoznačný a presvedčivý právny záver. Teda odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie zrozumiteľne a podrobne objasňujúce (§ 157 ods. 2 O.s.p. účinného do 30. júna 2016) skutkový a právny základ rozhodnutia, a tým aj odvolacieho súdu, nie je nepreskúmateľné (arbitrárne).

12/ V súvislosti s námietkou o nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu treba uviesť, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Toto stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2016, považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Ako bolo uvedené zhora, odvolací súd jasne a zrozumiteľne vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k potvrdeniu rozsudku súdu prvej inštancie, preto nebol dôvod na postup podľa druhej vety citovaného stanoviska.

13/ Žalobkyňa napokon tvrdila, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci .

14/ Keďže však žalobkyňa uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (účinného do 30. júna 2016) v dovolaní, ktoré nebolo procesne prípustné, nemohol by dovolací súd podrobiť napadnutý rozsudok posúdeniu z hľadiska správnosti v ňom zaujatých právnych záverov. Nesprávne právne posúdenie veci bolo síce relevantným dovolacím dôvodom v tom zmysle, že ho bolo možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. účinný do 30. júna 2016), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladalo (pozri R 54/2012 a tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nešlo totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania. To isté sa týkalo aj tzv. inej vady konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. účinný do 30. júna 2016).

15/ Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobkyne proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné podľa § 238 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti podľa § 237 ods. 1 O.s.p. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne proti rozsudku krajského súdu, ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

16/ Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.